

VIR BONUS ET DOCTUS,
 Hoc est,
JACOBI ZWINGERI,
 PHILOS. ET MEDIC.
 BASILEENS.
 VITA ET MORS,
 CLARORUM VIRORUM
 VERSIBUS,
 ET
 ORATIONE PANEGYRICA
 CELEBRATA ET EDITA
 A
CASPAR DORNAVIO,
 PHILOS. ET MEDICO.
 OS (*) SO
G O R L I C I
 JOANNES RHAMBA EXCUDEBAT.
 cIc Ic c XII.

**TRIUM VIRIS
REIPUBL. MEDICORUM
IN ACADEM. BASILEENS.
VIRIS AMPLISS.^{mis} CLARISS.^{mis}
FELICI PLATERO,
JOAN. NICOL. STUPANO,
CASPARI BAUHINO,
FAVITOR. PRÆCEPTORIB. MEIS,
H U N C
VIRUM BONUM ET DOCTUM,
H A N C
ZWINGERI FUNERAL. LAUDAT.
L M Q O D
CASPARI DORNAVIUS.**

Δρεῖη καὶ χάρην.

—OS (*) SO—

PRÆLOQUIUM.

Veteres, picturi amicitiam, Viri Excel-
lentissimi, adolescentem fingeabant, facie liberalissi-
mâ, nudum capite: in cuius extremâ ueste hac le-
gebantur verba: Mors & vita. Ac mihi quidem
id voluisse videntur: amicitias nec obsolescere
etate, nec dissolvi ipsâ morte debere. Quid er-
go de ZWINGERO, olim heu nostro, longam orationem compa-
rem? Altius insederunt animo meo virtutes hominis meritissimi,
& beneficia: quam ut post obitum ejus, an abitum, oblicationis aqua
inscribere nomen Doctoris mei potuerim. Inac mecum perpendens id,
quod è scena quispiam proclamat:

Ψυχῆς νοσήστης Δέι Φαρμακον λόγος:
nec potui me continere, nec debui: quin hac oratione panegyricâ
meum quodammodo lenirem luctum, amicorum desideria: ultimum
verò præstarem ZWINGERO, quod ab homine profici sci posuit.
Vobis autem, Triumviri optimi, hoc quicquid meum est, dedico:
aliorum quoque submitto ὀμοδοῖα; quæ præclarî hinc inde viri
comportarunt: testimonia, ne quid dubitetis, & calidi in ZWIN-
GERUM τὸν μαραζτὸν affectus; & in vos totamq; Academiam
perennaturæ observantia. Atque ut de me dicam verius, quod
sentio piè: majus quiddam uestris debeo beneficis, quæ devincta
me tenent hactenus. Neg, enim tantum me hospitē apud vos excepti-
stis, quâ soletis, humanitate: sed ad recondita Medicinae, quâ publicè,
quâ privatim deduxistis: mactastis honorum insignijs; collegio præ-
terea uestro adscripsistis. Quando verò non licet, hac quidem inju-
riâ temporis, ad pulvinaria uestra deponere munus pretiosius; quæ
so vos, patiamini interim, hanc Zwingeriani nominis famam post-
humam esse monumentum: in quo signa quoque mei in vos study
Votivâ veluti pateant depicta tabellâ.

GASP. DORNAVI ORATIO
PANEGYR. DE ZWINGERI
VITA ET MORTE.

HTsi tota funerum consuetudo,
Magnifice Præfete, Amplissimi Consules,
Reverendi, Clarissimi, Excellentissimi Viri,
auditores ornatissimi, adolescentes optimi;
etsi, inquam, tota funerum apud nos con-
suetudo, & exsequiarum solennitas, plena mihi videtur pie-
tatis, & cum officio conjuncta: rem tamen omnem altius
reputanti, nihil occurrit, vel ad consolandum dulcius, vel
opportunius ad monendum, vel deniq; ad inflammados
torpentre animos efficacius co more: quo defunctorum
vita, & res, ab ijs præclarè gestæ, vindicantur ab obliuione;
& in frquenti hominum coronâ prædicantur. Præter-
quam enim quod hæc debemus justa majoribus nostris; qui
eadem à posteris exspectamus: magnus inde, & propè infi-
nitus utilitatum cumulus cmergere solet. Etenim quis est
tam ab omni sensu remotus, qui ignoret: optimam doloris.
atque tristitiae medicinam esse orationem? Et planè sic te-
res habet: quemadmodum fragrans aliquod unguentum,
non modò odoratum delectat; sed etiam remedio est adver-
sus malevolentia: perinde in medio luctu, hæc mortuorum
memoria solatur: & animus, se ad verba transferens, dolo-
rem minùs sentit. Et quia, ut in artibus, longum iter est
per præcepta; breve, & efficax per exempla: sic ad suscipi-
endum virtutis iter, validiora plerunq; sunt mortuorum ex-
empla, quam viventium verba: pleniusq; docetur opere,
quam voce; nemini, quantum conjecturâ auguror, dubium
esse potest: quin funebres istæ laudationes, ad honestatem
invitent eos; quorū indoles trahitur laudis studio, gloriæq;

Aristot. in
problem.
Senec.

Leo Papa in
serm. de teum.

JACOBI ZVINGERI EPICEDIA.

πόπι, εἰ τόμ' ΑΛΗΘΕΤΑΣ μόροθεν παῖς πικρός,
γάληποδεχαίας Φύσιον ἐπθετέεις;
Οἷμ', ἄγαν εἰπεινέως. ἀπὸ δύνομα τῆς ΑΝΑΓΚΗΣ,
τοῖνυν ΑΝΑΓΚΑΙΩΣ ήν οὐδὲν ΦΤΗΣΕΙΣ.

Caspar Hofmannus D. Academ.
Akorfina Rector.

Ergo etiam, Zwingere, jaces? medioq; juventa
Tramite, destituis corda propinqua tuo?
O dolor! o luctus! sic luxuriantibus arbor
Plena bonis, Bore & flamine torta cadit.
Sic ablata carina suis letissima ventis,
In saxa, in scopulos, in vada cæca ruit.
Madet tamen, ZWINGERE! tuis nam quidquid ab
Parcarum abrasit perniciosa manus: (annis
Fænore multiplici soboles ter terna Moneta
Adjicit scriptis tempus in omne tuis.

Janus Gruterus.